

ניתוח פונטי של האפיקות העיראקיות העתיקות כדי להבין את מבניהן ומגמתיהן לפי תורת ההגיים (הפונולוגיה). והשפעתיהן על המבנה הרתמי הכללי של הגרסה התנ"כית. (1)

זאת אמרת 'הריתמוס הפונטי' (rhythmic strees) המבוסס על ההשפעה במישרין על חוש השמע, כדי שיחזור על ההכרה הפנימית והמדעית אצל אודינט, ויעש רשם בכוחו השכלי והדמיוני שמתגשם דרך המסגרת התחבירית המוארגנת כתנועות ועצורים ומבטאים מתחלקים לפי חלוקה פונטית. הסופר מתאחז בה על ההחזרה (reptetion) והחלוקה (division) ולפעמים על ההקבלה (parallelism). (2)

בכלל אפשר לאמר - כי המניעים למסכת הכללית של מקצבי האפיקה היא הלשון, המבנה הצלילי והריתמי שלה. והיא המכוונת את קצב הרגשתו של המשורר, והרי היא חוזרת וקובעת לעצמה במשך הזמן את הדפוסים ואת המקצבים הטבעיים לה. כך יכולים לאמר כי האפיקה האכדית הגיעה אחרי גלגולים רבים וצורות ריתמיות שונות אל דגמה אידיאלית. (3)

מצד אחר, קשורים אמצעים אלה בתכונות הכלליות של האפיקה השומרית המבוססת על יסודים מקוריים אינם מסתמכים כל כך על (הרימה), (הרגל), (ו) (המשקל), אבל לעמת זאת השתמשו בשיטות ריטוריקיות כמו החזרה, ההקבלה וגם כן האפיתת, כפי שנזכר על ההקבלה באפיקה השומרית (גילגמיש ו אגא לוח): (4)

dgilgmes igi –ab-ba-uru-na-ka
 inin ba-an-gr inim i-kin-kin
 pu til-li-da pu-pu-kalam til-til-li-da
 pu-nig-ban-da-kalam til-til-li-da
 pu u-da ese-la til-til-li-da
 e-kisi-ki-se-gu-nam-ba-ga-ga-an-de-en
 gis tuklu nam-be-sig-gi-en-de-en

יש הקבלה ריתמית בין מחסית הבית הראשון (inim ...gr inim ... kin) גם כן בבתיים, החמישי לעמת הבתים השלישי והרביעי. (5)

לפי כך, האלמנטים המהווים את משקלה של האפיקה האכדית בהוראתה הכוללת היונקת מהמקורות השומרית, ברובם גורמים פונטיים, הם: (1) המקציבים, (2) הטורים, (3) החריזה, (4) הבתים. (6)

מן הידוע הקפדת האפיקה האכדית על המקצבים הפורמאליים הנוצרים על-ידי סידור קבוע וחוזר של היסודות החזקים והיסודות הרפים בהגיית המלים, היינו על-ידי הריתמה, הרי היא מיוסד על ידי החליק את המלים להברות ארוכות וקצרות או הברות מוטעמות ובלתי מוטעמות. חזרה סדירה של הרגלים היוותה את הריתמוס המוסיקאלי של האפיקה האכדית

לנגינה הטבעית של המלה, לא הושם לב במבנה הפרוסודי. כיום משתדלים לשחזור את המבני הפונטי של האפיקה האכדית לצייר ההופעות הפונולוגיות של ההטעמה הריתמית הפנימית המצויה בה וגם המצויה בתנ"ך כדי לדעת כיצד השתלבו היסודות השונים: הגיית הארוכות לעומת הקצרות, הבלטת היסוד החזק שבמקצב ("הרמה" החלה על הברה ארוכה) וההטעמה הטבעית של המלים. (7)

אין העברה זו יכולה למסור את כל הגוונים הריתמיים של האפיקה האכדית העתיקה. על כל פנים, השורה באפיקה האכדית מתחלקת לקבוצות נעימות (גבוהות, נמוכות), מספר הנעימות הגבוהות מוגבל אבל מספר הנעימות הנמוכות אינו מוגבל. ההגבלה אינה נחוצה אלא לנעימות הגבוהות הנושאית את (ההטעמה, הנגינה). מספר ההברות - הנעימות המוטעמות בשירת האפיקה האכדית - בבליית ארבעה המתחלקים ל שתי חלקים (2x2). בנוסף לשיר ההברות. הצורות של הסונטות והחזרות התדירותיות נכתבים בארבעה או חמשה שורות. בראשית הדיבור ובסופו יש שתי מחצית, גם נזכרות בפעם אחת בתוך הדבור, למשל החזרת שורות הפתיחה באפיקה האכדית (8)

1 ša naqba imuru išdi maati

2 ———ti idu u kalamu haassu

3 Gilgamesh

4 ša naqba imuru išdi maati

5 ———ti idu u kalamu haassu

ואם אנו עומדים על תבנית ספרי הכתובים - תהלים 136 מוצאים דוגמאות דומות לוכדלהלן:

הוֹדִי לַיהוָה כִּי יִשְׁבַּח פִּי לְעוֹלָם תְּסַדֵּד: הוֹדִי לַיהוָה כִּי יִשְׁבַּח פִּי לְעוֹלָם תְּסַדֵּד: הוֹדִי לַיהוָה כִּי יִשְׁבַּח פִּי לְעוֹלָם תְּסַדֵּד: ובסופו:
26 הוֹדִי לַיהוָה הַשָּׁמַיִם כִּי יִשְׁבַּח פִּי לְעוֹלָם תְּסַדֵּד: (9)

יש לציין כי גם ההקבלה בנוסף על ההחזרה נחשבת כאחת מן השיטות השיריות הנפוצות בתנ"ך ובמיוחד בספרי תהלים המעידים על ההשפעה הישירה של הירושה התרבותית של ארם נהרים על שחזור כתיבת התנ"ך, מובילה להתפתחות את השיטה השירית - לשונית כדלהלן: (10)

הקבלה נרדפת

משלים 12 : 23

ולב כסילים יקרא אולת

אדם ערום כסה דעת

הקבלה נגודית

כל פעל יהוה למענהו וגם – רשע ליום רעה משלים 16 : 4

הקבלה סינתטית

מרע מקשיב על-שפת און שקר מזין על- לשון הוה משלים 17 : 4

הקבלה משה

יאש –ענה ברעהו עד שקר שן רעה ורגל מועדת משלים 25 : 19

על כל פנים , הרגל בהאפיקה האכדית יכלה להיות בת ארבע הברות או הטעמות ריתמיות . צירופי ההברות בתוך ה"רגל" רבים ומגוונים ביותר, והם מקבלים רבגוניות יתרה על ידי האפשרות להחליף הברה ארוכה בשתי קצרות, ולהפך דרך ההשתמש בסיגנון הספרות הדקדוקי. (11)

הרימה הפנימית

אין ספק כיהרימה היא קצב לצלילים של שפה במסגרת מסוימת, אבל זה משתרע על אלמנטים אחרים לקחת בחשבון את תכונות הקולות הקשורים בהיותן וקליים או אטומים והנגינה וההטעמה, כמו גם את תופעת החזרה שיש לה מערכת הברתית ונגינית. כמו באפיקה השומרית: (12)

הרימה הפנימית המעוצבת מן (החזרה ו הקבלה) באפיקה השומרית

Gi kug gi – engur gush gi

Gi ugula- azu su - su ur azu

En.ki ki gish gal ugula azu

הרימה הפנימית המיוצגת בקו"פ מכסורה בשורה הראשונה וחילופי זי"נ ו סי"נ המזומתין בשורה השנייה ו כ"פ ו ע"נ אלמכסורתין בשורה השלישית. להבהיר את הרימה הפנימית בצורה אחרת כדי להגביל את התנועות שבה , נסמין רק הבאיתן בשורה המתאים להן כדלהלן:

gi ug gi gur gi gi ug ul

Zu su su ur zu

Ki ki gi al ug ul zu

ועל זאת , הטכניקה של החזרה נחשבת כאחד מן הגורמים המשפיעים ביותר ברימה הפנימית , ומכילה מקורות קצביים באפיקות השומרית, והאכדית, זאת אמרת את החזרה ו הצלילים והמשפטים והשורות וגורמים אחרים , מוכיחים על נכחה , וזה עתה בהתחיל חזרת של האות או כמה אותיות לחזרת מבטא או יותר ואז משתנה סדר המחזרות

a-di i-kash-sha'-du qishti erinni

adi hum-ba-ba da-pi-hu i-na-ru

הרימה הפנימית המעוצבת מן (ההחזרה ו ההקבלה) באפיקה האכדית

מן הראוי לציין את הצורות השונות של הרימה הפנימית המעוצבת מן (ההחזרה ו
ההקבלה) באפיקה האכדית כדלהלן: (13)

1-תהי על צורת מלימין סמוכות בשורה

Ma-ri shamshi shamshi sha ilaani

e-ru-u i-ku-ul i-ku-lu ma-ru-sh u

ip- tu- su a-ma –ti –shu-nu sh-nu iz-ziz-zu

הרימה הי (sh-nu) זאת אומרת גוף המדברים הנפרד .

2- תבוא כמלים דומים הקימים בתחלת וסוף השורה

U at-ta ul sba-na- at ki-i ja-a-ti-maat- ta

ma-har-shu isn-shi-q qaq- qa- ru ma-har- shu

3- אולי יבוא הדומה כאותיות מאוזנות

Shi-ma- in-ni shi-bu-tu shi-ma –in-ni ja-a-shi

Erbe iinaa- shu erbe uzna

4- בנוסף לכל מה נאמר דלעיל, יש רימה פנימית מיוסדת על החזרת התנועת

ip-shi-ih uz-za-shu-ma i-ne-‘ i-ra-as-su'

ish-tu- i-ra-su- i-ne'-‘u

זאת אמרת התנועות (u - i-u) בשורה הראשונה ו התנועות (u-u-u)

משום כך- הרימה לא נחדלה מלהיות מאפיינים משמעותיים מקצב באופי החוויה של השירה עצמה, אשר יוצרת אינטראקטיבית באופן אורגני בין מערכת אודיו ומערכת של שפה בטקסט ולכן כולל קצב למסלול אכזרי, בודאי החזרה וחריזת גאות ולחישה פנימיות ותווים ולדבר. והמידה של הרמוניה בין האלמנטים הללו בעצמם, מצד אחד, ותאימות עם ניסיונו של הכותב, ומצד שני, נקבעה על ידי קצב הפנימי, שלא הפך אותו ישן מוניתרית, וכי "אותי משקל מטרי חיצוני מקצב וחריזה (14) הרימה הפנימית המעוצבת מן (החזרה ו ההקבלה) בתנ"ך

מן הראוי לציין כי- ענין קיימת הרימה הפנימית בתנ"ך היה שנוי במחלוקת אצל רב החוקרים המתעניין במרכיב הסינטקטי למבניה, בטענה, לא כל כך מדויקת, הינו, דבר שנחשב לחד- גונילעמים אחרים לאזניהם נעים לשמעבכל הפסקה והפסקה, גם זושל תקופת התנ"ך, בזה שבה אין כל רימה פנימית, גם לא בכל הטקסטים בתנ"ך (15), אבל השתדלתי להוכיח את מציאותה – אף כי ישנם פסוקים מעטים בכל התנ"ך שבם נמצאת דרך ההשוואה הלשונית הערוכה דלעיל ביחד עם רימה הפנימית המצויה באפיקות השומרית ו האכדית, וראיה לכך, הנתוח הלשוני הוביא לקיום ההחזרה ו ההקבלה, המהווים גורמים מקוריים יסודיים במבניה של הרימה הפנימית, כדלהלן: (16)

צריך לזכר הראיה היא ספר ואלה שמות פרק 15: 1-1, ואלך גם כן אין הפרק איו נכתב לכם הפרוזה הרגילה, א נבדלת הפסקות בנהן אלא בהפרדה בין המלים לפי שיטה אחרת מדגישה על התאחדות סוף המלות אחת בהברה (eh) הסופית ונרדף בהברה (am) ואחר כך מופיע בשורה השמינית ו התשעית. ונמשכת בהבדלת את ההברות עד סופה. (17)

אז ישיר מ' שָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵה', וַיִּאמְרוּ
 לְאִמֵּר: אֲשִׁירָהּ לֵה' פִּי גָאֵה גָאָה, סוּס
 וְרִכְבוֹ רָמָה בָּיִם עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-לִי
 לִישׁוּעָה; זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ, אֵלֵי הִי
 אֲבִי וְאֶרְמָנָהוּ ה' אִישׁ מִלְחָמָה, ה'
 שָׁמוּ מִרְכַּבֹת פָּרַעַה וַחֲתִילוּ יָרָה בָּיִם; וּמִבְּחַר
 שָׁלְשׁוּ טַבָּעוֹ בָּיִם-סוּף תָּה מִת יִכְסִימוּ; יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ
 אֲבֹן

אם נסה לארגן את הפסוקים בצורה אחרת נסק כי, לרוב, ההברות התהוות מתנועות תדירות (גדולות- קטנות).

4- S.N Kramer, "Gilgamesh and Agga" American journal of Archaeology, vol , L iii, 1949, pp, 7ff.

5-S.dally, Myth from Mesopotamia, "The sacred merriag " Bloomington, 1969, pp37

طراد الكبيسي ، البناء الفني في الادب الملحمي العراقي، ملحمة جلجامش، بغداد، 1994، ص، 28-
29

also see

6-A.Hiedel, The Babylonian Genesis , phoenix books, Chicgo, 1963, pp, 12-16.

see also, طه باقر ، مقدمة في أدب العراق القديم ، بغداد، 1976، ص، 60-58

7- H.zimmern, Zudu neustem, op.cit. pp84-88.

8- k.Hecker, Untersuchungen, op, cit. 140-142

9-The old Testament, תהלים 136 : 1-3 : 26

10-A.Hiedel, The Gilgamesh Epic and Old Testament Paralles, Chicago, pp95-101.

11- H.zimmern, Zudu neustem, op.cit. pp88-89.

12- Von sodden, Ein Zwigesprach Hammarabiseiner frau, Bibliotheca Orientkis No.24 Leiden, 1967, pp 9-12. also see, k.Hecker, Untersuchungen , op.cit. pp144.

13-C.Thompson, The Epic of Gilgamesh, Oxford, 1929, pp, 45-48.

14-S.kramer, The deluge, see also, falkenstein and W, Von sodden, Sumerische und Akkadische hymnen , and Gebete . Zurich, 1953, pp205-207

15- דוד ילין, תורת השירה הספרדית ירושלים תשל"ח, עמ" 9

16- M.Hartmann,Die hebraische verskanst,Berlin,1894,pp11-14.
also see,A.bloch,

Versund Sprache im Althebraischen, Basel,1964,pp

17-Old Testament שמות אלה 1:15 ואלך

המקורות

- طراد الكبيسي ، البناء الفني في الادب الملحمي العراقي،ملحمة جلجامش،بغداد، 1994

- طه باقر ، مقدمة في أدب العراق القديم ، بغداد، 1976

- תנ"ך

- דוד ילין، תורת השירה הספרדית ירושלים תשל"ה .

bloch,A, Versund Sprache im Althebraischen, Basel,1964

-

dally, S.Myth from Mesopotamia,"The sacred merriag " Bloomington, 1969

-

Falkenstein and W,Von sodden,Sumerische undAkkadische hymnen ,and Gebete,
Zurich,1953 -

Hartmann, M , Die hebraische verskanst,Berlin,1894

-

Hecker,K,Untersuchungen zur Akk,Epic,ver agbutzon ,Basel ,1974

-

Hiedel A , Gilgamesh Epic and Old Testament Paralles,Chicago 1969

-

Hiedel, A ,The BabylonianGenesis , phoenix books,Chicgo,1963

-

kluge,F ,Etymo- logisches worterbuch, walterde Gruyter, Berlin,1963

-

Kramer, S.N ,The sumerianm ,Chicago,1963

-

Kramer, S.N "Gilgamesh and Agga"American journal of Archaeology,vol , L iii -1949

Sodde ,Von ,Ein Zwigesprach Hammarabiseiner frau,Bibliotheca Orientkis
-No.24Leiden,1967

Thompson C ,The Epic of Gilgamesh,Oxford,1929

-

Zimmern,H, Zudu neustem arbeiten uber Babylonische metric,Weimar,1896

-

